

ROZJAŚNIĆ (4) *vb pf*

o prawdopodobnie jasne (tak w roz-); a jasne.

inf rozjaśnić (1). ◇ *praet* 3 sg m rozjaśnił (1). ◇ *imp* 2 sg rozjaśni (1). ◇ 3 sg niechaj rozjaśni (1).

Sł stp, *Cn brak*, *Linde XVII w.*

1. *Uczynić radosnym, rozpromienić [co] (2) :*

rozjaśnić na kogo (1): Oblicze twoje roziaśni [*fac lucere*] [*Panie*] ná sługę twego/ á náuczay mię vltaw twoich. *BudBib Ps 118/135.*

rozjaśnić nad kim (1): á niechay [*Bóg*] twarz swoię roziaśni [*illuminet vultum suum Vulg Ps 66/1*] nád námi *CzechRozm 200.*

2. *Uczynić zrozumiałym, wyjaśnić [co komu] (1) :* I ktores mogł wieczlfe a pozytečnieyffe dobrodzieystwa Ociecz naš Niebiełkj okazać nam dzieczam swoiem yako to że nam ofnaimił wołą swoję/ a rofiałnił słowo swoye *RejKupSekl a5.*

3. *Uczynić pojętnym; w przen [co] (1) :*

Szereg: »oświecić a rozjaśnić« (1): Ráčźże tedy náłz wřzechmocny Pánie łercá wiernych twoich oświećić á rozyásnić *RejPosWiecz² 90.*

Formacje współrdzenne cf JAŚNIEĆ.

Cf ROZJAŚNIENIE, [ROZJAŚNIONY]